

Resumé

Tato diplomová práce se zabývá rozsudkem pro uznání a rozsudkem pro zmeškání, což jsou instituty občanského práva procesního, jejichž účelem je zejména zefektivnění soudního řízení. Práce si bere za cíl poskytnout ucelený přehled o současné právní úpravě i jejím praktickém využití. Zároveň se práce snaží vypořádat s problémy, kterými současná právní úprava trpí, a nabízí vhodná koncepční východiska. Práce je členěna do pěti kapitol.

První kapitola obecně pojednává o rozsudku pro uznání a podrobně objasňuje podmínky, které je nutné splnit pro jeho vydání. Rozlišuje přitom rozsudek vydaný na základě skutečného uznání ze strany žalovaného a rozsudek vydaný na základě zákonné fikce uznání.

V druhé kapitole se autor zabývá institutem rozsudku pro zmeškání. V první podkapitole jsou detailně analyzovány jednotlivé předpoklady k vydání rozsudku pro zmeškání, a to jak ty formální, tak také ty materiální. Podle těchto jednotlivých předpokladů je tato podkapitola také rozdělena. Druhá podkapitola se blíže zabývá obranou žalovaného spočívající v návrhu na zrušení rozsudku pro zmeškání.

Třetí kapitola práce je zaměřena na řádné a mimořádné opravné prostředky, kterými se lze bránit vůči nesprávným rozsudkům pro uznání a pro zmeškání, které vydaly soudy prvního stupně. V úvodní podkapitole je podrobně rozebírána možnost podání řádného opravného prostředku, tedy odvolání, včetně přípustných odvolacích důvodů. Druhá podkapitola pojednává možnosti obnovy řízení na základě žaloby, která směřuje, stejně jako ostatní mimořádné opravné prostředky, proti pravomocnému rozhodnutí.

Předposlední kapitola zpracovává a komentuje vybrané statistické údaje shromážděvané Ministerstvem spravedlnosti ČR od roku 2008. Autor krom jiného srovnává počty věcí ukončených rozsudkem pro uznání a rozsudkem pro zmeškání, vývoj těchto dat v čase, podle územního rozdělení, jejich podíl na celkovém počtu vyřízených věcí nebo v závislosti na předmětu řízení. Vzniká tak zajímavý přehled reálného využití obou zkoumaných institutů v praxi.

Závěrečná kapitola se věnuje aktuálním problémům současné právní úpravy rozsudků pro uznání a pro zmeškání a předkládá jejich možné a vhodné koncepční

řešení s přihlédnutím k názoru jurisprudence prezentovaného jak v rámci odborné literatury, tak také judikatury. Nejprve se práce zabývá problematikou institutu fikce uznání a jeho vhodností a ústavní konformností, která se jeví jako velmi diskutabilní. Právní úprava rozsudku pro zmeškání je poté autorem rovněž podrobena analýze z hlediska naplnění ústavněprávních zásad, zejména zásady rovnosti stran, přičemž stejně jako v případě institutu fikce uznání jsou i zde nastíněna východiska, která by měla zejména přispět ke zlepšení ochrany práv účastníků řízení.